

Rim, 24. junij 2018

Rojstvo Janeza Krstnika

Za vse sestre in brate Frančiškovega svetnega reda po svetu

Za vse člane FRAME po svetu

Moji dragi sestre in bratje!

Naj vam Bog podari mir!

To leto praznujemo 40. obletnico potrditve Vodila OFS, ki ga je potrdil blaženi papež Pavel VI. 24. junija 1978 s pismom 'Seraphicus Patriarcha - Serafski patriarh'. Čas je, tako pravi, da se vprašamo, kaj mi pomeni Vodilo? Kaj pomeni Vodilo za nas, mednarodno bratstvo, na vseh nivojih? Kaj nam pomeni praznovanje obletnice, praznovanje Vodila?

Za sestre in brate OFS je Vodilo pravilo življenja, hkrati pa je navdihujoč dokument za člane FRAME, ki želijo slediti Jezusu po stopinjah svetega Frančiška. Zato tega pisma ne naslavljam samo na sestre in brate OFS, ampak tudi na mlajše sestre in brate v FRAMI.

Zame osebno je Vodilo dar, klic, navdih in pripomoček/orodje.

Dar

Vodilo OFS je predvsem zaklad, Božji dar, ki kaže, kako zelo Bog in Cerkev ljubita OFS. Je nekaj, česar se ne da kupiti, ne zaslužiti. Kot je dejal papež Janez Pavel II.: »Gre za resnično bogastvo, ki ga imate v rokah, ki je v skladu z duhom drugega vatikanskega cerkvenega zbora in odgovarja na to, kar Cerkev od vas pričakuje.«¹ Zato moramo za ta dar biti hvaležni in hvaležnost izraziti Bogu in Cerkvi.

Kot vsako darilo nosi tudi to pečat tistega, ki ga podarja, in nam kaže, kako lepo in bogato življenje želi Bog, da živimo. Vsak del Vodila kaže na neskončno bogastvo Boga in je dragoceni kamen za različne vidike naše identitete in življenja. Ko praznujemo 40. obletnico, ne smemo pozabiti, da ne praznujemo samega darila, ampak darovalca, ki je Bog sam. Obhajajmo praznik zato najprej v hvaležnosti Njemu z molitvami, našo ljubeznijo, z našim življenjem.

Klic, povabilo

¹ Nagovor papeža Janeza Pavla II. članom generalnega kapitlja OFS, 27. september 1982.

»Gospod še naprej kliče ljudi, da bi bili z njim in hodili za njim v odnosu posebne bližine, v njegovi neposredni službi. In če nam da razumeti, da nas kliče, naj se popolnoma posvetimo njegovemu Kraljestvu, se nam ni treba bati. Lepo je – in velika milost – biti popolnoma in za vedno posvečen Bogu in službi bratom.«²

Ta klic odmeva v Vodilu, nanj moramo odgovoriti velikodušno, brez strahu. Bog nas kliče takšne, kot smo. Smo sicer nepopolni in šibki, nič zato, nočemo pa biti gluhi in slepi! Vemo, kako je »veličastni Kristusov sledilec, sveti Frančišek, ustanovitelj Reda, pokazal pot vzpenjanja k Bogu v besedah in dejanjih ter poučeval svoje sinove o resničnosti svoje vere in hkrati želel, da jo tudi sami prepoznajo, se je neprestano držijo in jo izpolnijo z deli, da bi s hojo po tej poti po koncu sedanjega življenja dobili večno blaženost.«³

Ta Božji klic vsebuje naše Vodilo; dobiti »večno blaženost«, se pravi biti svet. Živeti na način, ki vodi k svetosti. Upoštevaj Vodilo, ki nam pomaga slediti Kristusu v vsakem trenutku našega življenja in v vseh vidikih le-tega. »Dostojanstvo krščanskih laikov se v polnosti razkriva, ko razmišljamo o prvem in temeljnem poklicu, h kateremu usmerja vsakega od njih Oče po Jezusu Kristusu in po Svetem Duhu: k poklicu k svetosti, se pravi k popolnosti ljubezni ... Danes je nujno, da stopijo vsi kristjani na pot evangeljske preнове in velikodušno sprejmejo apostolsko povabilo, da bi bili sveti »v vsem ravnanju« (1 Pt 1,15) ... Poklicanost krščanskih laikov k svetosti pomeni, naj se njihovo življenje v Duhu izraža predvsem v prodoru v časne resničnosti in v njihovi udeležbi pri zemeljskih dejavnostih.«⁴

Klic k svetosti nam nalaga, da pritrdilno odgovorimo. Pozitivnemu Božjemu klicu ustreza naš pozitiven odgovor. Bodimo tisti, ki bomo Božji klic posredovali drugim, vabimo druge k Bogu, tako, da bodo »toliki, kot je le mogoče, poklicani nazaj k slavi krščanske svetosti z našim pravočasnim povabilom.«⁵

Dokument navdiha

Naše Vodilo ni samo zakonodajno oz. normativno besedilo, ampak je (predvsem) duhovno besedilo. Namenjeno je pogostemu branju ne zgolj zato, da bi se držali pravil ali opravljali predpisane molitve, ampak tudi oz. predvsem zato, ker gre za naše bogastvo, ki nam pomaga izpolnjevati naš poklic. Mora nas navdihovati! Svetni frančiškovi imamo v Vodilu vse, kar nam lahko da dovolj navdiha za hojo na naši poti poklicanosti.

² Papež Frančišek, Poslanica za 55. svetovni dan molitve za duhovne poklice 2018.

³ Papež Nikolaj IV, Supra montem, 18. avgust 1289.

⁴ Papež Janez Pavel II., Apostolska spodbuda o krščanskih laikih (Christifideles Laici), iz členov 16 in 17.

⁵ Papež Leon XIII.,

Praznovanje našega Vodila pomeni, da ga naredimo živega, samo na ta način bomo zvesti Jezusovemu predlogu, ki nas vabi, da se ljubimo med seboj kot bratje. Frančišek Asiški nam je dal zgled milosti spreobrnjenja kot velikega daru, ki nas zavezuje, da sledimo Frančiškovi poti s pogumom in ljubeznijo. Vodilo, ki je resnično frančiškovsko, nam pomaga odkrivati, kako naj vsak dan živimo svojo poklicanost, kako naj izgleda naše vsakdanje življenje. Nismo »nedeljski frančiškovci« ali »popoldanski frančiškovci«. Vodilo mora navdihovati vsak trenutek našega življenja, da postane navada, življenjska drža.

Tako kot bratje prvega in sestre drugega reda nosijo redovno obleko - habit, imamo tudi mi habit, ki nas označuje, nas dela vidne in prepoznavne. Vendar ne gre za obleko v dobesednem pomenu. Naš habit ni sešit in krojen. Nosimo namreč redovno obleko našega obnašanja, načina, kako živimo svoje življenje v družini, v Cerkvi, v bratstvu, na delu ali v prostem času. Naš habit naj bo naša prijaznost, vidna ljubezen do Boga in do bližnjega, naša pripravljenost za služenje, naš preprost način življenja, naša svoboda Božjih otrok. Naša redovna obleka naj bo molitev, zakramentalno življenje, pripadnost Redu in bratstvu. Naš habit je frančiškovski način življenja, ki ga živimo, »ko prehajajo od evangelija v življenje in iz življenja k evangeliju«.⁶

Življenje svetnega frančiškovca ni uniformirano življenje. Med seboj se razlikujemo. Dvigniti moramo glave, odpreti oči in pogledati naokrog; kako lepo in bogato je življenje, ki nam ga ponuja Bog, da ga živimo v svoji poklicanosti. Vsakega vabim, da odkrije svoje talente in najde navdih v Vodilu, kako naj živi vsakdanje življenje. Odkrijte bogastvo Boga, bogastvo naše poklicanosti! Nekaterim so bližji eni členi Vodila, drugim drugi. Nekatere živimo lažje kot druge. Kljub temu pa nas Vodilo ne želi uniformirati, ampak poenotiti v različnosti.

Odkrijmo, kako lahko živimo svojo poklicanost v Cerkvi, v družbi, med ubogimi, med potrebnimi, med svojimi sosedi, v družini, na delu, v bratstvu, v prostem času; na različne način odsevajmo isto karizmo in poklicanost. Bodimo navdihnjeni, da bi lahko navdihovali druge!

Vsakodnevni pripomoček

Vodilo je prazno besedilo, če ga ne pretvorimo v življenje. Moramo ga uporabljati. »Učenec je stalno pripravljen drugim prinašati Jezusovo ljubezen. To se dogaja samodejno in kjerkoli, na poti, na trgu, pri delu, na ulici.«⁷

⁶ Vodilo OFS, člen 4.

⁷ Papež Frančišek, Apostolska spodbuda Veselje evangelija (Evangelii gaudium), 127.

Seveda ima Vodilo zelo konkretne predpise, ker se soočamo z zelo konkretnimi situacijami v vsakdanu, da bi lahko ohranili pravo smer v življenju. »Cerkev vam ga izroča kot vodilo in življenje.«⁸

V angleškem jeziku je beseda vodilo – rule osnova za besedo ravnilo (ruler), pripomoček/orodje za učence in učenke, učitelje, inženirje, arhitekte, risarje. Naj to uporabim v primeru. Vodilo je kot ravnilo, samo z njim lahko narišeš ravno črto. Vendar cilj ni narisati ravno črto, ampak narediti sliko, načrt hiše, ki bo zgrajena in bo nekomu dom. Vodilo ni cilj samo sebi, poznavanje Vodila ni cilj, izpolnjevanje navodil od črke do črke ni cilj sam po sebi. Cilj je postati svet, pokazati Božjo ljubezen svetu, izboljšati življenje bližnjih, približati se Bogu in k njemu pripeljati tudi druge. Vodilo je kot ravnilo, orodje, k nam pomaga postajati sveti, ki nam pomaga potegniti ravno črto, tudi ko se soočamo s težavami, ko izgubimo obzorje izpred oči. V tem smislu je Vodilo pripomoček. Je nekaj, kar je vedno pri roki, na kar se lahko vedno opremo.

Besede Vodila je treba spremeniti v prakso, naša praksa pa mora biti nadzorovana, ovrednotena v luči Vodila. Uporabljati ga moramo tako, da ga pogosto in veselo prebiramo, se o njem pogovarjamo med seboj in z drugimi, da živimo po njegovih vrednotah, »kajti vrednote, ki jih vsebuje, so evangeljske«⁹.

Podobno moramo tudi mi biti pripravno orodje v Božjih rokah. Biti moramo razpoložljivi, da nas Bog lahko uporabi kot orodje, pripomoček miru, veselja in Božje ljubezni.

Lepota in radost

Kot pomlad v zelenem gozdu je tudi Vodilo vedno sveže in pripravljeno dati novo življenje. Tako je bilo skozi stoletja. Leta minevajo, frančiškova karizma pa ostaja enaka, še vedno uporabna in jo je treba živeti zdaj bolj kot kdajkoli. Blaženi papež Pavel VI. je zapisal: »Veseli smo, da je »Frančiškova karizma« še danes v veljavi v dobro Cerkve in človeške skupnosti, čeprav se širijo prilagodljivi nauki in rastejo težnje, ki oddaljujejo ljudi od Boga in nadnaravnih stvari. Skozi deset let so si vsi štirje Frančiškovi redovi prizadevali s hvalevrednim naporom in s skupnimi močmi, da bi sestavili novo Vodilo Frančiškovega svetnega Tretjega reda ali kakor ga sedaj imenujejo Frančiškov svetni red. Novo Vodilo se je zdelo potrebno zaradi spremenjenih razmer časa in zaradi uredb in spodbud, ki jih je dal 2. vatikanski cerkveni zbor.«¹⁰

Več kot 800 let je minilo, vendar lepota in radost frančiškovega življenja ostajata enaki. 40 let je minilo, odkar je papež Pavel VI. izrekel te besede, vendar lepota in

⁸ Pismo štirih generalnih ministrov Frančiškove družine.

⁹ Nagovor papeža Janeza Pavla II. članom generalnega kapitlja OFS, 27. september 1982.

¹⁰ Papež Pavel VI., Serafski patriarh.

radost Vodila nista izginili. Lahko govorimo o lepoti, kajti življenje, h kateremu smo poklicani in se navdihuje v Vodilu, je lepo. Vsi vidiki – molitev, premišljevanje, prebiranje Svetega pisma, družinsko življenje, delo in vse drugo – odražajo lepoto življenja, ki ga navdihuje Bog in ga je živel sveti Frančišek ter nam s tem dal zgled. In prav tako lahko govorimo o radosti, kajti kreposti v Vodilu, kot so preprostost, pokorščina, pravičnost, bratski duh, nam omogočajo radostno življenje. Če prenesemo te vrednote v vsakdanjo rutino, bomo izkusili radost evangelija.

Vodilo naj bo vir, ki bo osvežil življenje v naših bratstvih, katerih poslanstvo je, »da se v njih vadi krščansko življenje, bolj kot različnih vadiščih.«¹¹

Bratstva so dom in prvinski prostor za preučevanje, sprejemanje in življenje Vodila.¹²

Tako življenje naše poklicanosti doma kot tudi izpolnitev našega misijonarskega poslanstva v svetu lahko prinašata lepoto in radost poklicanosti, ki ju odraža Vodilo in ki ju moramo deliti naprej. Vabim in opogumljam vas: pojdite in delite to lepoto in radost. Pristno krščansko oznanilo ne prihaja iz knjig. Širi se od človeka do človeka. Vaše pričevanje, naše pričevanje je nujno potrebno za prenovo našega reda in vse Cerkve. Vedno, ko prebiramo Vodilo in se odločimo za življenje po njem, naredimo korak naprej k izpolnitvi poklicanosti in poslanstva.

Zasluge

Spomniti se moramo tistih, ki so trdo delali za prenovo Vodila, ki je pomenilo hkrati tudi prenovo Reda. Najprej Manuele Mattioli, ki je bila prva generalna ministrica OFS, generalnih ministrov frančiškovega prvega in tretjega reda, ki so delo podpirali z molitvami, predanostjo, časom in materialno pomočjo. Zahvaliti se moramo sestram in bratom, ki so pripravljali besedilo Vodila in vsem, ki so pripomogli, da je besedilo prišlo do vseh sester in bratov; prevajalcem, tajnikom, ministrom na različnih nivojih reda. Zavedati se moramo, da so »z dialogom iskali pota edinosti in bratskega razumevanja«.¹³ Ta dialog se je spremenil v čudovito besedilo, navdihnjeno od Svetega Duha.

Zaključek

V Svetem pismu 40 let navadno pomeni prelomnico, ki ločuje dve časovni obdobji. Molim, da bi nam teh 40 let, ki so za nami, služilo kot čas prenove, kot začetek obdobja, v katerem bodo red v svoji enkratnosti, hkrati pa tudi posamezni sestre in bratje, še bolj zavzeto živeli svojo identiteto, še bolj predano sledili svoji poklicanosti in še bolj

¹¹ Papež Leo XIII., *Misericors Dei Filius*, 30. maj 1888.

¹² Nagovor papeža Janeza Pavla II. članom generalnega kapitlja OFS, 27. september 1982.

¹³ Vodilo OFS, člen 19.

vidno dopolnjevali svoje poslanstvo v Cerкви in svetu; dan za dnem »s pomočjo dokončnega in popolnega spremenjenja, ki ga evangelij imenuje spreobrnjenje«. ¹⁴

Naj bo to leto leto prenove in naj nam praznovanje pomaga pri boljšem razumevanju Vodila, da bi lahko svojo poklicanost živeli še bolj pristno in zvesto.

In prosim Boga, naj on sam, ki je vsemogočen, trojstven in eden, blagoslavlja vse, ki o tem poučujejo druge, se tega sami uče, se tega drže in si kličejo v spomin ter izpolnjujejo, kar je tam zapisano za naše zveličanje. In rotim vse, ko jim poljubljam noge, naj to zelo ljubijo, spolnjujejo in ohranjajo. ¹⁵

Z bratsko ljubeznijo

vaš minister in brat

Tibor Kauser

CIOFS generalni minister

¹⁴ Vodilo OFS, člen 7.

¹⁵ Frančišek Asiški, Nepotrjeno vodilo, XXIV.